

Dr. M. J. F. SCHUTTE †

Op 83-jarige leeftijd is op 13 October te Haarlem overleden collega Dr. M. J. F. Schutte, ere-voorzitter van de Stichting „Tijdschrift voor Tandheelkunde”.

De naam van deze bijzondere figuur zal aan de tegenwoordige generatie misschien weinig meer zeggen, de ouderen echter zien in hem een van de pioniers in onze professie, die op zijn eigenaardige wijze heeft meege-streden om de tandheelkunde de plaats te geven, die zij heden ten dage inneemt; zijn klinkend stemgeluid en de weinig scrupuleuze wijze waarop hij een altijd stevig gevestigde mening ventileerde bezorgden hem een zekere faam in de tandheilkundige samenleving, te meer omdat de intimi zich bewust waren hoezeer deze uiterlijke levenshouding in tegenspraak was met zijn zachtmoedige inborst.

Geboren in 1870 doorliep Schutte het gymnasium te Amsterdam en studeerde geneeskunde aan de Universiteit aldaar. Maar zijn bijzondere technische aanleg bracht hem, na het doctoraal-examen in de geneeskunde met succes te hebben afgelegd, met de tandheelkunde in aanraking en op 23 Febr. 1900, precies op zijn dertigste verjaardag behaalde hij het tandarts-diploma. In dat zelfde jaar promoveerde hij (met prof. Rotgans als promotor) tot doctor medicinae op het onderwerp „Pathologie en therapie der fracturen van onder- en bovenkaak”. Een van zijn stellingen, de verdediging van de pulpa-amputatie, voor die tijd een uitermate revolutionair standpunt, heeft nog al wat stof doen opwaaien.

Hij vestigde zich te Haarlem, waar hij tot op hoge ouderdom practisch werkzaam bleef.

Schutte's bemoeiingen met het professionele leven waren velerlei. Gezien de bovengeschetste eigenschappen baart het geen verwondering dat hij, als goed spreker, in het debat steeds de aandacht wist te trekken.

Zo heeft hij zich bij de oprichting van de Ned. Mij. tot Bev. der Tandheelk. behoorlijk laten gelden; jarenlang was hij voorzitter van de Afdeling Noord-Holland.

Zijn bijzondere belangstelling voor de literatuur — hoewel er van zijn hand slechts weinig artikelen verschenen — was oorzaak dat wij hem reeds in de aanvang van 1905 zien optreden in het „Gezelschap” dat het Tijdschrift toen verzorgde. Deze belangstelling is gebleven en toen de „Vereniging Tijdschrift voor Tandheelkunde” werd opgericht viel de keus op hem als voorzitter. Bij zijn aftreden in 1947 werd hem het erevoorzitterschap aangeboden.

Met Schutte is een figuur heengegaan die een bijzondere en eervolle plaats in de historie der tandheelkunde van ons land zal blijven innemen. Wij zullen hem in dankbaarheid blijven gedenken.

Mt.